

ven betragtes som én virksomhed. Virksomhederne kan derfor udveksle varer og ydelser uden afgiftsmæssige konsekvenser, og der skal kun føres ét afgiftsregnskab. Virksomhederne kan dog registreres hver for sig, hvis den afgiftspligtige person anmoder herom. Det er en forudsætning, at der så føres et særskilt regnskab for de enkelte virksomheder. Virksomhederne behandles i så fald som selvstændige i afgiftsmæssig henseende. Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 5, stk. 2.

Efter stk. 4, 1. pkt., kan flere afgiftspligtige personer registreres under ét, hvis de anmoder herom. De vil i så fald blive betragtet som én virksomhed i henseende til merværdiafgiftsloven. Det er en forudsætning, at de alene driver registreringspligtig virksomhed, dvs. at de har fuld fradragsret for afgiften på deres indkøb m.v. Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 5, stk. 3.

Efter bestemmelsens 2. pkt. er der fastsat en videre adgang til fællesregistrering for koncernforbundne virksomheder. De statslige told- og skattemyndigheder kan tillade, at to eller flere afgiftspligtige personer, der driver både registreringspligtig og ikke-registreringspligtig virksomhed, kan registreres under ét. Tilladelsen kan kun gives, hvis den ene afgiftspligtige person (moderselskabet m.v.) gennem direkte eller indirekte besiddelse af samtlige aktier m.v. ejer den eller de andre afgiftspligtige personer (datterselskaber, datterdatterselskaber m.v.), der inddrages under fællesregistreringen. Der er dog i 4. pkt. fastsat den undtagelse fra kravet om 100 pct. ejerskab, at tilladelse til fællesregistrering kan gives, selv om der er udstedt medarbejderaktier m.v. i de datterselskaber, der ønskes inddraget under fællesregistreringen. Tilladelsen er betinget af, at aktierne m.v. kun kan tilbagesælges til det udstedende selskab.

Denne udvidelse af adgangen til fællesregistrering foreslås i overensstemmelse med 6. momsdirektivs artikel 4, stk. 4.

Der vil efter forslaget kunne ske fællesregistrering mellem et moderselskab, f.eks. en bank, og 100 pct. ejede datterselskaber. Datterselskabers 100 pct. ejede datterselskaber kan ligeledes inddrages under fællesregistreringen. Fællesregistreringen behøver ikke omfatte hele koncernen.

Det er efter 5. pkt. en betingelse for fællesregistrering, at selskaberne er etableret her i landet.

Stk. 5 indeholder de tidsmæssige krav til registrering. Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 5, stk. 5.

Til § 48

Bestemmelsen omhandler registrering af virksom-

heder, der ikke er registreringspligtige efter forslagens § 47. Registreringsforpligtelsen omfatter virksomheder, der skal betale afgift af erhvervelser fra andre EF-lande. Det drejer sig om ikke-afgiftspligtige juridiske personer og om afgiftspligtige personer, der alene har afsætning af varer og ydelser, som er fritaget for afgift efter forslagens § 13, eller som i øvrigt ikke er registreringspligtige efter § 47.

Baggrunden for, at der sondres mellem virksomheder, der er registreret efter henholdsvis forslagens § 47 og forslagens § 48, er bl.a., at kravene til virksomhederne med hensyn til afregning af afgiften er forskellige.

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 5 a om anmeldelsespligtige virksomheder.

Bestemmelsen indeholder en bagatelgrænse. Når den samlede værdi af virksomhedens erhvervelser hverken i det løbende eller i det foregående kalenderår overstiger 80.000 kr., skal der ikke ske registrering, medmindre det drejer sig om punktafgiftspligtige varer. Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 4, stk. 3.

Falder virksomheden ind under bagatelgrænsen, skal der således ikke betales afgift af erhvervelsen, som i stedet skal afgiftsbelægges i det land, hvor sælgeren er registreret.

Til § 49

Bestemmelsen fastlægger, hvornår en afgiftspligtig person er fritaget fra registreringspligten.

Afgiftspligtige personer skal ikke registreres og betale afgift, når de samlede årlige leverancer af varer og ydelser højst udgør 10.000 kr. Denne bestemmelse svarer til den gældende lovs § 4, stk. 3. Udenlandske virksomheder, der driver registreringspligtig virksomhed her i landet efter § 47, stk. 2, skal dog altid, uanset omfanget af deres virksomhed her i landet, registreres og betale afgift. Det samme gælder for afgiftspligtige personer, som leverer nye transportmidler til andre EF-lande. Denne bestemmelse findes i den gældende lovs § 4, stk. 3 in fine.

Stk. 2 fastsætter særlige registreringsfritagelser for visse typer af virksomheder.

Det gælder i nr. 1 for marketenderier og kantiner, der ikke skal registreres og betale afgift af deres salg, når salget ikke overstiger 30.000 kr. om året. Denne særlige registreringsgrænse er i dag fastsat i bekendtgørelse nr. 644 af 20. oktober 1988 om fritagelse for at betale afgift efter merværdiafgiftsloven.

Det gælder endvidere i nr. 2 for blinde, der ikke skal registreres og betale afgift, når salget af varer og ydelser ikke overstiger 110.000 kr. om året. Denne